

Uitgave
in de Nederlandse taal

Mededelingen en bekendmakingen

<u>Nummer</u>	Inhoud	Bladzijde
	<i>I Mededelingen</i>	
	Commissie	
87/C 71/01	Ecu	1
87/C 71/02	Gemiddelde prijzen en representatieve prijzen van tafelwijnsoorten op de verschillende commercialisatiecentra	2
87/C 71/03	Mededeling van de besluiten genomen in het kader van diverse inschrijvingsprocedures in de landbouwsector (melk en zuivelprodukten)	3
87/C 71/04	Omrekeningskoers die moet worden gebruikt bij de inschrijvingen voor alcohol	4
	<i>II Voorbereidende besluiten</i>	
	Commissie	
87/C 71/05	Voorstel voor een richtlijn van de Raad tot coördinatie van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen betreffende de verplichte liquidatie van ondernemingen in het directe verzekeringsbedrijf	5
87/C 71/06	Gewijzigd voorstel voor een verordening (EEG) van de Raad houdende opening, voor 1987, voor een autonoom en uitzonderlijk tariefcontingent voor de invoer van vers, gekoeld of bevroren rundvlees van hoge kwaliteit van de posten 02.01 A II a) en 02.01 A II b) van het gemeenschappelijk douanetarief	12
87/C 71/07	Voorstel voor een richtlijn van de Raad tot wijziging van Richtlijn 83/189/EEG betreffende een informatieprocedure op het gebied van normen en technische voorschriften	12
87/C 71/08	Voorstel voor een richtlijn van de Raad betreffende een informatieprocedure op het gebied van normen en technische voorschriften voor landbouwprodukten	13
87/C 71/09	Voorstel voor een verordening (EEG) van de Raad tot toekenning van een bijkomend tijdvak voor de benutting van het bij Verordening (EEG) nr. 3495/86 geopende uitzonderlijke tariefcontingent voor de invoer van rundvlees van hoge kwaliteit	14

I

(Mededelingen)

COMMISSIE

ECU ⁽¹⁾

18 maart 1987

(87/C 71/01)

Bedrag in nationale valuta voor één eenheid:

Belgische en Luxemburgse frank con.	43,0827	Peseta	145,542
Belgische en Luxemburgse frank fin.	43,3061	Escudo	159,796
Duitse mark	2,07808	US-dollar	1,13130
Gulden	2,34790	Zwitserse frank	1,73881
Pond sterling	0,704859	Zweedse kroon	7,24710
Deense kroon	7,81558	Noorse kroon	7,85291
Franse frank	6,91507	Canadese dollar	1,48585
Lire	1476,35	Oostenrijkse schilling	14,5983
Iers pond	0,777258	Finse mark	5,09311
Griekse drachme	152,307	Yen	171,901
		Australische dollar	1,64553
		Nieuwzeelandse dollar	2,00230

De Commissie heeft een telexdienst met automatisch antwoordmechanisme in gebruik genomen die elke gebruiker, op diens aanvraag per telex, de omwisselingskoers in de voornaamste valuta geeft.

Deze dienst functioneert elke dag van 15.30 uur tot de volgende dag 13.00 uur.

De gebruiker dient als volgt te handelen:

- telex nr. 23789 te Brussel kiezen;
- zijn eigen telexadres geven;
- de code „cccc” vormen die het automatisch antwoordmechanisme in werking stelt en hem de omwisselingskoersen van de Ecu per telex geeft;
- de mededeling niet onderbreken voor het einde van de boodschap dat aangegeven wordt door het teken „ffff”.

Noot: De Commissie heeft ook een telex met automatisch antwoordmechanisme (nr. 21791) in gebruik die een aantal dagelijkse gegevens verstrekt voor de berekening van de monetaire compenserende bedragen in het kader van de toepassing van het gemeenschappelijk landbouwbeleid.

(¹) Verordening (EEG) nr. 3180/78 van de Raad van 18 december 1978 (PB nr. L 379 van 30. 12. 1978, blz. 1), gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 2626/84 (PB nr. L 247 van 16. 9. 1984, blz. 1).
Beschikking 80/1184/EEG van de Raad van 18 december 1980 (Overeenkomst van Lomé) (PB nr. L 349 van 23. 12. 1980, blz. 34).
Beschikking nr. 3334/80/EGKS van de Commissie van 19 december 1980 (PB nr. L 349 van 23. 12. 1980, blz. 27).
Financieel Reglement van 16 december 1980 voor de toepassing van de algemene begroting van de Europese Gemeenschappen (PB nr. L 345 van 20. 12. 1980, blz. 23).
Verordening (EEG) nr. 3308/80 van de Raad van 16 december 1980 (PB nr. L 345 van 20. 12. 1980, blz. 1).
Beschikking van de Raad van Gouverneurs van de Europese Investeringsbank van 13 mei 1981 (PB nr. L 311 van 30. 10. 1981, blz. 1).

Gemiddelde prijzen en representatieve prijzen van tafelwijnsoorten op de verschillende commercialisatiecentra (*)

(87/C 71/02)

(Vastgesteld op 17 maart 1987 in toepassing van artikel 4, lid 1, van Verordening (EEG) nr. 337/79)

Commercialisatiecentra	Ecu per % vol/hl	Commercialisatiecentra	Ecu per % vol/hl
R I		A I	
Heraklion	geen notering	Athene	geen notering
Patras	geen notering	Heraklion	geen notering
Requena	2,000	Patras	geen notering
Reus	geen notering	Alcázar de San Juan	1,836
Villafranca del Bierzo	geen notering (*)	Almendralejo	geen notering
Bastia	2,396	Medina del Campo	geen notering (*)
Béziers	2,586	Ribadavia	geen notering
Montpellier	2,650	Vilafranca del Penedés	geen notering
Narbonne	2,636	Villar del Arzobispo	geen notering (*)
Nîmes	2,622	Villarrobledo	geen notering (*)
Perpignan	2,704	Bordeaux	2,547
Asti	2,690	Nantes	geen notering
Firenze	2,445	Bari	2,317
Lecce	geen notering	Cagliari	geen notering
Pescara	geen notering	Chieti	geen notering
Reggio Emilia	2,638	Ravenna (Lugo, Faenza)	2,574
Treviso	geen notering	Trapani (Alcamo)	2,124
Verona (voor de lokale wijnen)	2,542	Treviso	geen notering
Representatieve prijs	2,478	Representatieve prijs	2,071
R II			<hr/> Ecu/hl <hr/>
Heraklion	geen notering	A II	
Patras	geen notering	Rheinfalz (Oberhaardt)	30,992
Calatayud	geen notering	Rheinhessen (Hügelland)	37,733
Falset	2,850	De wijnbouwstreek van de Luxemburgse Moezel	geen notering (*)
Jumilla	2,598	Representatieve prijs	32,799
Navalcarnero	geen notering (*)		
Requena	geen notering	A III	
Toro	geen notering	Mosel-Rheingau	geen notering
Villena	2,111	De wijnbouwstreek van de Luxemburgse Moezel	geen notering (*)
Bastia	2,352	Representatieve prijs	—
Brignoles	geen notering		
Bari	2,317		
Barletta	geen notering		
Cagliari	geen notering		
Lecce	geen notering		
Taranto	geen notering		
Representatieve prijs	2,399		
	<hr/> Ecu/hl <hr/>		
R III			
Rheinfalz-Rheinhessen (Hügelland)	geen notering (*)		

(*) Overeenkomstig artikel 10 van Verordening (EEG) nr. 2682/77 niet in aanmerking genomen notering.

(*) Sedert 1 september 1986 wordt, conform Verordening (EEG) nr. 481/86 van 25 februari 1986, op de bekendgemaakte Spaanse prijzen een coëfficiënt van 1,62 toegepast die overeenkomt met de verhouding tussen de communautaire en de Spaanse oriëntatieprijs.

Mededeling van de besluiten genomen in het kader van diverse inschrijvingsprocedures in de landbouwsector (melk en zuivelprodukten)

(87/C 71/03)

(Zie de mededeling in Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen nr. L 360 van 21 december 1982, blz. 43)

(in Ecu)

Permanente openbare inschrijving	In-schrijving nr.	Datum van het besluit van de Commissie	Bestemming van de boter of het boterconcentraat	Minimumverkoop prijs	Maximumsteunbedrag	Waarborg
Verordening (EEG) nr. 262/79 van de Commissie van 12 februari 1979 betreffende de <i>verkoop</i> tegen verlaagde prijs van <i>boter</i> bestemd voor de vervaardiging van banketbakkerswerk, consumptie-ijs en andere voedingsmiddelen (PB nr. L 41 van 16. 2. 1979, blz. 1)	142	16. 3. 1987	Formule A en/of C en/of D: met een vetgehalte van:			
			— 82 gewichtspercenten of meer	105,0/100 kg boter	—	233,0/100 kg boter
			— minder dan 82 gewichtspercenten	102,4/100 kg boter	—	233,0/100 kg boter
			Formule B: met een vetgehalte van:			
— 82 gewichtspercenten of meer	165,0/100 kg boter	—	172,0/100 kg boter			
— minder dan 82 gewichtspercenten	161,0/100 kg boter	—	172,0/100 kg boter			
Verordening (EEG) nr. 1932/81 van de Commissie van 13 juli 1981 betreffende de verlening van <i>steun</i> voor <i>boter</i> en <i>boterconcentraat</i> bestemd voor de vervaardiging van banketbakkerswerk, consumptie-ijs en andere voedingsmiddelen (PB nr. L 191 van 14. 7. 1981, blz. 6)	123	16. 3. 1987	a) voor boter:			
			Formule A en/of C en/of D: met een vetgehalte van:			
			— 82 gewichtspercenten of meer	—	178,5/100 kg boter	—
			— 80 gewichtspercenten of meer, doch minder dan 82 gewichtspercenten	—	174,0/100 kg boter	—
			Formule B: met een vetgehalte van:			
			— 82 gewichtspercenten of meer	—	118,5/100 kg boter	—
— 80 gewichtspercenten of meer, doch minder dan 82 gewichtspercenten	—	—/100 kg boter	—			
b) voor boterconcentraat:						
Formule A en/of C en/of D	—	237,3/100 kg zuiver boterconcentraat	260,0/100 kg zuiver boterconcentraat			
Formule B	—	164,0/100 kg zuiver boterconcentraat	180,0/100 kg zuiver boterconcentraat			
Verordening (EEG) nr. 368/77 van de Commissie van 23 februari 1977 met betrekking tot de <i>verkoop</i> bij openbare inschrijving van <i>magere-melkpoeder</i> bestemd voor <i>vervoeding</i> aan andere dieren dan jonge kalveren (PB nr. L 52 van 24. 2. 1977, blz. 19)	76	16. 3. 1987	—	27,0/100 kg	—	162,0/100 kg
Verordening (EEG) nr. 2409/86 van de Commissie van 30 juli 1986 betreffende de <i>verkoop van interventieboter</i> bestemd voor bijmenging in mengvoeder (PB nr. L 208 van 31. 7. 1986, blz. 29)	8	16. 3. 1987	Boter met een vetgehalte van minder dan 82 gewichtspercenten:			
			a) denaturatie	7,0/100 kg boter	—	310,0/100 kg boter
b) niet-denaturatie	6,0/100 kg boter	—	310,0/100 kg boter			

Omrekeningskoers die moet worden gebruikt bij de inschrijvingen voor alcohol

(87/C 71/04)

(Artikel 15 van Verordening (EEG) nr. 1915/86)

Valuta	= ... Ecu	1 Ecu = ... nationale valuta
1 Belgische/Luxemburgse frank	0,0209227	47,7950
1 Deense kroon	0,113134	8,83910
1 Duitse mark	0,431540	2,31728
1 Franse frank	0,128670	7,77184
1 Iers pond	1,15607	0,864997
1 gulden	0,382999	2,61097
1 pond sterling	1,25437	0,797213
100 lire	0,0605966	16,5026 (*)
100 drachme	0,588882	1,69813 (*)
100 peseta	0,612475	1,63272 (*)
100 escudo	0,558111	1,79176 (*)

(*) 1 Ecu = 100 × ... nationale valuta.

II

(Vorbereidende besluiten)

COMMISSIE

Voorstel voor een richtlijn van de Raad tot coördinatie van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen betreffende de verplichte liquidatie van ondernemingen in het directe verzekeringsbedrijf

COM(86) 768 def.

(Door de Commissie voorgesteld op 23 januari 1987)

(87/C 71/05)

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op de artikelen 57, lid 2, en 66,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europese Parlement,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité,

Overwegende dat de coördinatie van de voorwaarden voor de toegang tot en de uitoefening van het directe verzekeringsbedrijf voor een belangrijk deel is verwezenlijkt, met betrekking tot het verzekeringsbedrijf anders dan de levensverzekeringsbranche door de Eerste Richtlijn 73/239/EEG van de Raad van 24 juli 1973 tot coördinatie van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen betreffende de toegang tot het directe verzekeringsbedrijf, met uitzondering van de levensverzekeringsbranche, en de uitoefening daarvan⁽¹⁾, en met betrekking tot het levensverzekeringsbedrijf, door de Eerste Richtlijn 79/267/EEG van de Raad van 5 maart 1979 tot coördinatie van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen betreffende de toegang tot het directe levensverzekeringsbedrijf, en de uitoefening daarvan⁽²⁾;

Overwegende dat bij die richtlijnen noch de voorschriften met betrekking tot de rol van de toezichhoudende autoriteiten worden geharmoniseerd, noch die waarbij de situatie van de verzekeringsovereenkomsten bij liquidatie van de onderneming wordt geregeld, noch die welke betrekking hebben op de verdeling van de activa die de technische reserves vertegenwoordigen in dat geval; dat het echter in het belang is van zowel de schuldeisers, met name uit hoofde van verzekeringen, als van de toezichhoudende autoriteiten, dat gemeenschappelijke oplossingen voor de gerezen vraagstukken worden gevonden;

Overwegende dat het dientengevolge gewenst is geharmoniseerde bepalingen aan te nemen, voor zover zulks noodzakelijk blijkt om rekening te houden met de specifieke kenmerken van de verzekeringsondernemingen; dat

de verplichte liquidatie voor het overige onderworpen blijft aan de rechtsregels van de Lid-Staat van het hoofdkantoor;

Overwegende dat het niet dienstig is het toepassingsgebied van deze richtlijn uit te breiden tot de verzekeringsondernemingen, die niet onder de eerste coördinatie-richtlijnen vallen;

Overwegende dat de ondernemingen in het directe verzekeringsbedrijf uit hoofde van hun activiteiten gehouden zijn voorzieningen te treffen om het hoofd te bieden aan hun toekomstige verbintenissen; dat het bestaan van activa die deze reserves vertegenwoordigen, als vereist door de eerste coördinatie-richtlijnen en geverifieerd door de toezichhoudende autoriteiten, de rechten van de schuldeisers uit hoofde van verzekeringen lijkt te waarborgen;

Overwegende dat het bijhouden van registers van deze activa bij het hoofdkantoor en bij ieder agentschap of bijkantoor in de Gemeenschap voor het gehele verzekeringsbedrijf, direct of bij wege van herverzekering, levensverzekering en niet levensverzekering, zowel door middel van vestigingen als van het verrichten van diensten, beheerd door dit hoofdkantoor, agentschap of bijkantoor, het mogelijk maakt deze activa te identificeren, na te gaan of zij adequaat zijn, toe te zien op de naleving van eventuele maatregelen waarbij de vrije beschikking over de activa wordt verboden en in geval van bijzondere verplichte liquidatie één enkele afgescheiden boedel te vormen, onderscheiden naar levens- of schadeverzekering, welke bij voorrang is voorbehouden aan de schuldeisers uit hoofde van verzekeringen welke respectievelijk onder het directe verzekeringsbedrijf of het herverzekeringsbedrijf levens- en/of schadeverzekering vallen, beheerd door het hoofdkantoor, dat agentschap of dat bijkantoor;

Overwegende dat er aanleiding toe is onderscheid te maken tussen het geval waarin de onderneming bewijsbaar of waarschijnlijk in staat van insolventie verkeert (bijzondere verplichte liquidatie) en het geval waarin de verplichte liquidatie wordt ingeleid omdat de onderneming om welke reden dan ook niet meer over een vergunning overeenkomstig de eerste richtlijnen beschikt (gewone verplichte liquidatie); dat in dit laatstgenoemde geval het vraagstuk van de verdeling van de activa zich

⁽¹⁾ PB nr. L 228 van 16. 8. 1973, blz. 3.

⁽²⁾ PB nr. L 63 van 13. 3. 1979, blz. 1.

per definitie niet voordoet, en dat alleen regels met betrekking tot de bevoegdheid of de gevolgen van deze liquidatie voor de verzekeringsovereenkomsten noodzakelijk zijn;

Overwegende dat het noodzakelijk is de toezichthoudende autoriteiten nauw te betrekken bij de afwikkeling van en het toezicht op de procedure van bijzondere verplichte liquidatie, ook wanneer het uitspreken van de liquidatie en de benoeming van de liquidator onder de bevoegdheid van een rechterlijke instantie ressorteren;

Overwegende dat de bijzondere verplichte liquidatie niet ten gevolge kan hebben dat de verzekeringsnemers uit hoofde van levensverzekering of schadeverzekering onmiddellijk en eenzijdig van dekking worden beroofd; dat het echter gewent is te garanderen dat de liquidatieverrichtingen niet onredelijk worden verlengd ten nadele van alle schuldeisers; dat in dit kader aan portefeuilleoverdrachten moet kunnen worden gedacht; dat gedeeltelijke overdrachten onder bepaalde voorwaarden kunnen worden toegestaan;

Overwegende dat het bedrag van de uitkeringen uit hoofde van verzekeringen of aanvaarde herverzekeringen wellicht niet bekend kan zijn, hetzij omdat de schade nog niet is vastgesteld, hetzij omdat plaatsgevonden hebbende schadegevallen nog niet zijn aangemeld; dat het, ten einde te voorkomen dat een dergelijke situatie een hinderpaal vormt voor de voortzetting en de beëindiging van de bijzondere verplichte liquidatie binnen een redelijke termijn, gewent is de toezichthoudende autoriteiten de mogelijkheid te laten het deponeren van een bedrag goed te keuren, dat bestemd is voor de regeling van deze uitkeringen, bij een administratiekantoor, dat belast is met de regeling onder hun controle en binnen een vastgestelde termijn; dat deponeren bij een administratiekantoor van reserves met betrekking tot plaatsgevonden doch nog niet aangemelde schadegevallen eveneens mogelijk zou moeten zijn in het kader van de gewone verplichte liquidatie;

Overwegende dat vorderingen die niet voortvloeien uit een verzekeringsovereenkomst en die na de uitspraak van de liquidatie zijn ontstaan een bijzondere categorie vertegenwoordigen die voor elke verdeling dient te worden voldaan; dat op grond van overwegingen van sociale aard aan loonvorderingen een recht op het afgescheiden vermogen moet worden toegekend, dat voorrang heeft boven vorderingen wegens premiegedeelten, voor zover deze loonvorderingen niet uit het niet in het register ingeschreven vermogen kunnen worden voldaan;

Overwegende dat de agentschappen en bijkantoren in de Gemeenschap van ondernemingen wier hoofdkantoor zich buiten de Gemeenschap bevindt, onderworpen zijn aan de eerste coördinatie-richtlijnen; dat een algemene controle op hun solvabiliteit slechts plaatsvindt onder bepaalde voorwaarden, die in de eerste coördinatie-richtlijnen zijn vastgesteld; dat het onder deze omstandigheden dienstig is de samenwerking tussen de betrokken toezichthoudende autoriteiten in het stadium van de saneringsmaatregelen te versterken, alvorens de bijzondere verplichte liquidatie uit te spreken, die gevolgen heeft in de gehele Gemeenschap; dat daarentegen de gewone verplichte liquidatie van een agentschap of bijkantoor in

de Gemeenschap van een dergelijke onderneming niet tot de gewone verplichte liquidatie van de andere communautaire agentschappen of bijkantoren van deze ondernemingen behoeft te leiden,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

TITEL I

Algemene bepalingen

Artikel 1

1. Deze richtlijn heeft betrekking op de ondernemingen waarop de Eerste Richtlijn 73/239/EEG, hierna genoemd Eerste coördinatie-richtlijn schadeverzekering, of waarop de Eerste Richtlijn 79/267/EEG, hierna genoemd Eerste coördinatie-richtlijn levensverzekering, van toepassing is.
2. Onder het directe verzekeringsbedrijf of herverzekeringbedrijf schadeverzekering worden begrepen de activiteiten vallende onder de in bijlage A van de Eerste coördinatie-richtlijn schadeverzekering opgesomde branches en de daarmee verband houdende herverzekeringactiviteiten.

Onder het directe verzekeringsbedrijf of herverzekeringbedrijf levensverzekering worden begrepen de activiteiten vallende onder de in de bijlage van de Eerste coördinatie-richtlijn levensverzekering opgesomde branches en de daarmee verband houdende herverzekeringactiviteiten.

Artikel 2

1. Iedere onderneming dient in elke Lid-Staat waar zij haar hoofdkantoor, een agentschap of een bijkantoor heeft, de registers bij te houden van de activa die overeenkomstig de nationale regeling de technische reserves vertegenwoordigen welke overeenkomen met de directe verzekerings- en herverzekeringsovereenkomsten die door dit hoofdkantoor, agentschap of bijkantoor worden beheerd, ongeacht het land waar de verzekeringsnemer gewoonlijk verblijft of waar het risico gelegen is.
2. Indien de onderneming tegelijkertijd het directe verzekeringsbedrijf of het herverzekeringbedrijf schadeverzekering en het directe verzekeringsbedrijf of het herverzekeringbedrijf levensverzekering uitoefent, dient zij op het hoofdkantoor, agentschap of bijkantoor waar deze gelijktijdige uitoefening plaatsvindt, een afzonderlijk register bij te houden voor elk van deze activiteiten.
3. Het totale bedrag van de ingeschreven activa, gewaardeerd volgens de nationale regeling, dient te allen tijde ten minste gelijk te zijn aan het bedrag van de technische reserves. Dit bedrag wordt berekend zonder aftrek van het in herverzekering gegeven gedeelte, met dien verstande dat de ingeschreven activa de vorderingen op de herverzekeraars omvatten voor zover de Lid-Staat de vertegenwoordiging van technische reserves door dergelijke vorderingen toestaat.
4. Wanneer in het register ingeschreven activa bezwaard zijn met een recht ten gunste van een schuldeiser

of een derde waardoor een gedeelte van het bedrag van die activa niet beschikbaar is voor de dekking van de verbintenissen, wordt van deze situatie melding gemaakt in het register en wordt bij het in lid 3 bedoelde totaal geen rekening gehouden met het niet beschikbare bedrag.

5. Indien in het register ingeschreven activa te gelde worden gemaakt of bezwaard worden met een recht onder de in lid 4 bedoelde voorwaarden, dient de onderneming zo nodig de daaruit voortvloeiende vermindering van het totale bedrag van de ingeschreven activa te compenseren door de inschrijving in het register van nieuwe activa ter voldoening aan het in lid 3 bepaalde.

Artikel 3

1. De registers zijn interne documenten van de onderneming waarop toezicht wordt uitgeoefend door de toezichthoudende autoriteiten van de Lid-Staten waar zij haar hoofdkantoor, een agentschap of een bijkantoor heeft.

2. Wanneer de toezichthoudende autoriteit krachtens de artikelen 20, 22 of 27 van de Eerste coördinatierichtlijn schadeverzekering of de artikelen 24, 26 of 31 van de Eerste coördinatierichtlijn levensverzekering de vrije beschikking over de activa verbiedt of beperkt, is deze beslissing aan derden tegen te werpen. De toezichthoudende autoriteit verlangt terzelfder tijd de deponering van het register schadeverzekering of levensverzekering, al naar gelang van het geval, van het hoofdkantoor, het agentschap of het bijkantoor in kwestie.

3. Wanneer het register krachtens het in lid 2 bepaalde bij de toezichthoudende autoriteit van de Lid-Staat van het hoofdkantoor of van de Lid-Staat die toezicht houdt op de gemeene solvabiliteit in de zin van artikel 26 van de Eerste coördinatierichtlijn schadeverzekering of artikel 30 van de Eerste coördinatierichtlijn levensverzekering wordt gedeponereerd, dienen ook de in de andere Lid-Staten waar de onderneming is gevestigd bijgehouden registers te worden gedeponereerd bij de bevoegde autoriteiten van deze Staten.

4. Gedurende de periode waarin het register wordt gedeponereerd is voor elke wijziging de goedkeuring van de toezichthoudende autoriteiten vereist en wordt deze in het register aangebracht onder hun verantwoordelijkheid.

Indien het verbod van vrije beschikking over de activa wordt ingetrokken wordt het register aan de onderneming teruggegeven.

Artikel 4

1. Wanneer de in de artikelen 6, lid 2, onder a), en 23 van de Eerste coördinatierichtlijn schadeverzekering respectievelijk de artikelen 6, lid 2, onder a), en 27 van de Eerste coördinatierichtlijn levensverzekering bedoelde vergunning wordt ingetrokken of wanneer de voorwaarden voor de intrekking van de vergunning aanwezig zijn, heeft zulks automatisch de liquidatie van de verzekeringsonderneming ten gevolge. Deze verplichte liquidatie geschiedt in één van de twee volgende vormen:

- a) de gewone verplichte liquidatie zolang de bijzondere verplichte liquidatie niet is uitgesproken;
- b) de bijzondere verplichte liquidatie die moet worden uitgesproken wanneer het waarschijnlijk lijkt dat de activa van de onderneming niet meer volstaan om haar werkelijke verbintenissen te dekken of wanneer de onderneming insolvent is of in een toestand verkeert van te hebben opgehouden te betalen;

2. Met ingang van de intrekking van de vergunning kan de onderneming niet meer besluiten tot vrijwillige liquidatie.

TITEL II

Gewone verplichte liquidatie

Artikel 5

1. De gewone verplichte liquidatie vindt plaats onder toezicht van de toezichthoudende autoriteit van de Lid-Staat van het hoofdkantoor in samenwerking met de toezichthoudende autoriteiten van de overige betrokken Lid-Staten.

2. De gewone verplichte liquidatie wordt verricht door de organen van de onderneming. Wanneer deze organen echter niet op bevredigende wijze tot liquidatie overgaan of indien daaromtrent gegronde vrees bestaat, kan de toezichthoudende autoriteit van de Lid-Staat van het hoofdkantoor, op eigen initiatief of op verzoek van de toezichthoudende autoriteiten van de Lid-Staten van de agentschappen en bijkantoren, overeenkomstig het recht van de Lid-Staat van het hoofdkantoor, de organen van de onderneming hun bevoegdheid geheel of gedeeltelijk ontnemen, of de rechterlijke instanties voorstellen zulks te doen. Dezelfde toezichthoudende autoriteit gaat overeenkomstig het recht van de Lid-Staat tegelijkertijd over tot benoeming van een vereffenaar of stelt een dergelijke benoeming voor aan de rechterlijke instanties.

3. In het benoemingsbesluit moeten de bevoegdheden van de vereffenaar worden aangegeven.

4. De bekendmaking van de intrekking van de vergunning en in voorkomend geval van de benoeming van de vereffenaar geschiedt door de organen van de gewone verplichte liquidatie, door opneming in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen* van een uittreksel van het desbetreffende besluit.

5. De vereffenaar dient aan de autoriteit die hem heeft benoemd ten minste elk halfjaar en telkens wanneer deze autoriteit zulks wenselijk acht verslag uit te brengen over de afwikkeling van de liquidatie. Dit verslag wordt toegezonden aan de toezichthoudende autoriteit van de Lid-Staat van het hoofdkantoor.

Artikel 6

1. De Lid-Staten stellen alle nodige bepalingen vast op grond waarvan de onderneming beroep kan instellen tegen elk krachtens de bepalingen van artikel 5, lid 2, genomen besluit tot het gedeeltelijk of geheel ontnemen

van hun bevoegdheden aan de organen van de onderneming en het benoemen van een vereffenaar.

2. Het door de onderneming ingestelde beroep heeft geen schorsende werking. De rechterlijke instantie waarbij het beroep is ingesteld kan evenwel bij wijze van uitzondering anders beslissen.

3. Indien het beroep gegrond wordt verklaard, houdt zulks niet in dat de handelingen van de vereffenaar die werden verricht voordat het beroep werd toegewezen ongeldig worden, tenzij de geadieerde rechterlijke instantie van oordeel is dat deze vernietigd kunnen worden zonder schadelijke werking voor derden te goeder trouw.

Artikel 7

1. De gewone verplichte liquidatie heeft niet van rechtswege de ontbinding van de verzekeringsovereenkomsten ten gevolge doch stuit de stilzwijgende verlenging daarvan. De verzekeringnemer kan echter door opzegging de overeenkomst beëindigen op de jaarlijkse vervaldatum van de premie.

2. De toezichthoudende autoriteit van de Lid-Staat van het hoofdkantoor dient toe te zien op de goede afwikkeling van de liquidatie en zo nodig met name gebruik te maken van de in artikel 5, lid 2, bedoelde mogelijkheid om een vereffenaar te benoemen of om de benoeming van een vereffenaar te verzoeken.

3. De toezichthoudende autoriteiten zien erop toe dat de verzekeringsonderneming:

- a) naar mogelijkheden voor eventuele portefeuille-overdrachten zoekt,
- b) gebruik maakt van de bestaande rechten tot ontbinding.

De toezichthoudende autoriteiten kunnen de met de liquidatie belaste organen een termijn stellen voor de gebruikmaking van deze mogelijkheden.

4. De Lid-Staten kunnen bijzondere maatregelen treffen ter vergemakkelijking van de liquidatie met betrekking tot langlopende overeenkomsten.

Artikel 8

1. De gewone verplichte liquidatie van de onderneming heeft gevolgen in alle Lid-Staten.

2. Indien in het verloop van een gewone verplichte liquidatieprocedure een der voorwaarden van artikel 4, lid 1, onder b), wordt vervuld, besluit de toezichthoudende autoriteit van de Lid-Staat van het hoofdkantoor tot omzetting daarvan in een procedure van bijzondere verplichte liquidatie, onder de in titel III vastgestelde voorwaarden, of verzoekt zij de rechterlijke autoriteiten van deze Staat zulks te doen.

Artikel 9

1. Onverminderd het bepaalde in artikel 8, lid 2, zijn de bepalingen in titel II van toepassing tot de definitieve regeling van alle verzekeringsbetrekkingen, welke met name wordt verkregen door:

- ontbinding of afkoop van de overeenkomsten of het verstrijken van hun looptijd;
- regeling van de plaatsgevonden en aangemelde schadegevallen;
- deponering bij een administratiekantoor van de reserves met betrekking tot de plaatsgevonden doch nog niet aangemelde schadegevallen;
- overdracht van portefeuille.

2. Bij gebreke aan specifieke bepalingen van deze titel vindt de gewone verplichte liquidatie plaats overeenkomstig de bepalingen van het recht van de Lid-Staat van het hoofdkantoor.

TITEL III

Bijzondere verplichte liquidatie

Artikel 10

1. De bijzondere verplichte liquidatie van een onderneming waarvan het hoofdkantoor binnen de Gemeenschap is gevestigd, wordt uitgesproken hetzij door de toezichthoudende autoriteit van de Lid-Staat van het hoofdkantoor, hetzij door de rechterlijke instanties van deze Staat na raadpleging of op verzoek van deze toezichthoudende autoriteit.

2. De bijzondere verplichte liquidatie heeft gevolgen in alle Lid-Staten.

Artikel 11

1. Bij de opening van de bijzondere verplichte liquidatie benoemen de bevoegde autoriteiten overeenkomstig de wetgeving van de Lid-Staat van het hoofdkantoor onmiddellijk één of meer liquidators.

2. De bijzondere verplichte liquidatie wordt verricht door de liquidators onder toezicht van de in lid 1 bedoelde autoriteiten, in samenwerking met de toezichthoudende autoriteiten van de betrokken Lid-Staten.

3. Ten minste elk halfjaar en telkens wanneer de in lid 1 bedoelde autoriteiten zulks wenselijk achten dienen de liquidators aan hen verslag uit te brengen over de situatie bij de inleiding van de liquidatie alsmede over de afwikkeling van de liquidatie. Dit verslag wordt toegezonden aan de toezichthoudende autoriteit van de Lid-Staat van het hoofdkantoor.

Artikel 12

1. In elke Lid-Staat waar de onderneming is gevestigd of eventueel in alle andere Lid-Staten kunnen een of meer adjunct-liquidators worden benoemd.

2. De adjunct-liquidators worden benoemd door de liquidator of door de in artikel 11, lid 1, bedoelde autoriteiten overeenkomstig de wetgeving van de Lid-Staat van het hoofdkantoor.

3. De toezichthoudende autoriteit van elke Lid-Staat waar de onderneming is gevestigd, kan de benoeming van een adjunct-liquidator voorstellen en opmerkingen maken inzake diens bevoegdheden.

4. De adjunct-liquidators beschikken over nauwkeurig omschreven bevoegdheden en treden namens de liquidator uitsluitend op voor de Lid-Staat waarvoor zij zijn benoemd.

Artikel 13

1. Bij de bijzondere verplichte liquidatie kunnen de liquidators alleen tot een portefeuille-overdracht aan één of meer verzekeringsondernemingen overgaan na voorafgaande goedkeuring van de toezichthoudende autoriteit van de Lid-Staat van het hoofdkantoor of de rechterlijke instanties van deze Staat, na raadpleging van de toezichthoudende autoriteit en onder de respectievelijk in artikel 21 en 25 van de Eerste coördinatie-richtlijnen schadeverzekering en levensverzekering vastgestelde voorwaarden.

2. De algehele overdracht van de portefeuille van hetzij het directe verzekeringsbedrijf en het herverzekeringbedrijf levensverzekering, hetzij het directe verzekeringsbedrijf en het herverzekeringbedrijf schadeverzekering kan worden toegestaan, ook wanneer geen portefeuille-overdracht voor het andere bedrijfsdeel plaatsvindt.

3. Binnen het verzekerings- en herverzekeringbedrijf levensverzekering of het verzekerings- en herverzekeringbedrijf schadeverzekering kan de overdracht van slechts een gedeelte van de portefeuille worden toegestaan mits dit de goede afwikkeling van de liquidatie niet belemmert en voor zover zulks geen schadelijke werking heeft voor de in artikel 18, lid 1, onder b) en c), bedoelde schuldeisers uit hoofde van verzekeringen en herverzekeringen, alsmede in de in artikel 14, lid 3, bedoelde gevallen.

Artikel 14

1. De bijzondere verplichte liquidatie heeft de ontbinding van rechtswege van de lopende schadeverzekeringsovereenkomsten ten gevolge na het verstrijken van een termijn van 30 dagen na de bekendmaking van het uitspreken van de liquidatie, tenzij intussen een overdracht heeft plaatsgevonden.

2. De liquidators kunnen met goedkeuring van de toezichthoudende autoriteit van de Lid-Staat van het hoofdkantoor of de rechterlijke instanties van deze Lid-Staat na raadpleging van de toezichthoudende autoriteit de in lid 1 bedoelde termijn verlengen en de opzeggingsrechten van de verzekeringsnemers schorsen, indien serieuze onderhandelingen plaatsvinden die gericht zijn op een algehele overdracht van de portefeuille.

3. De Lid-Staten kunnen een officiële regeling invoeren of handhaven met betrekking tot de portefeuille-overdracht van de onderneming die haar hoofdkantoor op hun grondgebied heeft, of van het agentschap of het bijkantoor dat zich daar bevindt, welke automatisch de verlenging van de in lid 1 bedoelde termijn en de schorsing van de opzeggingsrechten van de verzekeringsnemers inhoudt.

Artikel 15

1. De bijzondere verplichte liquidatie heeft niet van rechtswege de ontbinding van de lopende levensverzekeringsovereenkomsten ten gevolge.

2. De liquidators kunnen, met goedkeuring van de toezichthoudende autoriteit van de Lid-Staat van het hoofdkantoor of de rechterlijke instanties van die Staat, na raadpleging van de toezichthoudende autoriteit, de uit de levensverzekeringsovereenkomsten voortvloeiende verbintenissen van de verzekeraar verminderen, met name met het oog op een portefeuille-overdracht.

3. Bij gebreke van een overdracht onder de in artikel 13 vastgestelde voorwaarden kunnen de liquidators, na goedkeuring onder de in lid 2 omschreven voorwaarden, de overeenkomsten ontbinden in het belang van de boedel der schuldeisers uit hoofde van de levensverzekering. De toezichthoudende autoriteit van de Lid-Staat van het hoofdkantoor of de rechterlijke instanties van die Staat kunnen na raadpleging van de toezichthoudende autoriteit deze ontbinding voorschrijven.

In deze gevallen komt de omvang van hun vordering overeen met het totale bedrag van de wiskundige voorzieningen en alle andere aan hun overeenkomst verbonden voordelen, zonder aftrek van administratie- of ontbindingskosten.

Artikel 16

1. De overeenkomsten krachtens welke de in liquidatie verkerende onderneming herverzekeringrisico's accepteert, worden na de uitspraak van de bijzondere verplichte liquidatie niet hernieuwd.

2. De liquidators zoeken gedurende de gehele bijzondere verplichte liquidatieprocedure naar een passende herverzekeringdekking.

3. De bijzondere verplichte liquidatie vormt geen belemmering voor de compensatie van de schulden en vorderingen uit hoofde van herverzekering.

Artikel 17

1. Bij de uitspraak van de bijzondere verplichte liquidatie kan de samenstelling van de overeenkomstig artikel 2 in alle registers, welke worden bijgehouden voor de verrichtingen die tot het directe verzekerings- en herverzekeringbedrijf levensverzekering en alle registers, die worden bijgehouden voor de verrichtingen die tot het directe verzekerings- en herverzekeringbedrijf schadeverzekering, ingeschreven activa niet meer in het geding worden gebracht.

2. In de registers mag geen enkele wijziging worden aangebracht, tenzij wegens zuiver technische fouten.

3. De liquidators moeten echter, in afwijking van het in lid 2 bepaalde, aan de bedoelde activa hun kapitaalopbrengst toevoegen, alsmede het bedrag van het premie-incasso in de betrokken branche tot de overdracht van de portefeuille, in voorkomend geval, voor de verrichtingen die tot het directe verzekeringsbedrijf en het herverzekeringbedrijf levensverzekering behoren, alsmede, gedurende de in artikel 14 bedoelde periode of tot de porte-

feuille-overdracht, in voorkomend geval, voor de verichtingen van het directe verzekerings- en herverzekeringsbedrijf schadeverzekering.

4. Bij gebreke van portefeuille-overdracht worden in alle registers schadeverzekering en levensverzekering ingeschreven activa te gelde gemaakt en worden uit de opbrengst daarvan de boedels schadeverzekering en levensverzekering gevormd, die onder de schuldeisers worden verdeeld ten behoeve van de vorderingen gedefinieerd in artikel 18, overeenkomstig het in artikel 19, lid 1, respectievelijk lid 2, bepaalde.

5. Indien de opbrengst van de te gelde gemaakte activa geringer is dan de waardering daarvan in de registers, moeten de liquidators dienaangaande een rechtvaardiging doen toekomen aan de toezichhoudende autoriteit van de Lid-Staat van het hoofdkantoor of aan de rechterlijke instanties van die Staat, die de toezichhoudende autoriteit daarvan in kennis stellen.

Artikel 18

1. Tot de verdeling van de boedels als gedefinieerd in artikel 17, lid 4, worden de volgende vorderingen toegelaten:

a) Vorderingen, andere dan verzekeringsvorderingen, ontstaan na de uitspraak van de bijzondere verplichte liquidatie en betrekking hebbende op liquidatiehandelingen voorzover zij kosten betreffen, gemaakt in het belang van de schuldvorderingen, bedoeld onder b) of c), of wanneer hun daadwerkelijke verrekening niet mogelijk is, voor een billijk gedeelte van die vorderingen.

Deze schuldvorderingen omvatten, in een geval van ontslag na de uitspraak, niet het gedeelte der verschuldigde schadevergoeding ten gevolge van het ontslag dat berekend is met verwijzing naar de werkperiodes voorafgaand aan de uitspraak.

b) Vorderingen wegens verzekeringsuitkeringen en verzekerd kapitaal, alsmede vorderingen tot terugbetaling van betaalde en niet-gebruikte premiegedeelten die voortvloeien uit het directe verzekeringsbedrijf, levensverzekering of schadeverzekering, beheerd door het hoofdkantoor, een agentschap of een bijkantoor in de Gemeenschap.

c) Vorderingen wegens geaccepteerde herverzekeringsvorderingen die voortvloeien uit het herverzekeringsbedrijf, levensverzekering of schadeverzekering, beheerd door het hoofdkantoor, een agentschap of een bijkantoor in de Gemeenschap voor zover deze niet vervallen door compensatie in toepassing van artikel 16, lid 3.

d) Loon- en uitkeringsvorderingen ontstaan voor of na de uitspraak voor zover zij in het tweede geval niet vallen onder de vorderingen bedoeld onder a) wanneer zij niet uit het niet in de registers ingeschreven vermogen kunnen worden voldaan.

2. De in lid 1, onder a) en d), bedoelde vorderingen worden uit de boedels verzekering en schadeverzekering voldaan volgens een reëel toerekeningscriterium of, in

dien hun toerekening niet mogelijk is, naar verhouding van de omvang van de te verdelen boedels.

Artikel 19

1. De boedel schadeverzekering gevormd onder de in artikel 17, lid 4, vastgestelde voorwaarden, wordt door de liquidators voor de tot de schadeverzekeringsbranche behorende vorderingen verdeeld onder de schuldeisers in de volgende rangorde:

- a) vorderingen, ontstaan na de uitspraak van de bijzondere verplichte liquidatie, als bedoeld in artikel 18, lid 1, onder a), en lid 2;
- b) vorderingen wegens verzekeringsuitkeringen ten gunste van verzekerden en rechthebbende derden of, in voorkomend geval, van garantiefondsen;
- c) vorderingen uit hoofde van geaccepteerde herverzekeringsvorderingen, binnen de in artikel 18, lid 1, onder c), vastgestelde grenzen;
- d) loon- en uitkeringsvorderingen, binnen de in artikel 18, lid 1, onder d), vastgestelde grenzen;
- e) vorderingen wegens betaalde en niet-gebruikte premiegedeelten.

2. De boedel levensverzekering, gevormd onder de in artikel 17, lid 4, vastgestelde voorwaarden, wordt door de liquidators voor de tot de levensverzekeringsbranche behorende vorderingen verdeeld onder de schuldeisers in de volgende rangorde:

- a) vorderingen, ontstaan na de uitspraak van de bijzondere verplichte liquidatie, als bedoeld in artikel 18, lid 1, onder a), en lid 2;
- b) vorderingen tot uitbetaling van kapitaal, rente, afkoopwaarde, wiskundige reserves of andere voordelen ten gunste van de verzekerden en begunstigten;
- c) vorderingen uit hoofde van aanvaarde herverzekeringsvorderingen, binnen de in artikel 18, lid 1, onder c), vastgestelde grenzen;
- d) loon- en uitkeringsvorderingen binnen de in artikel 18, lid 1, onder d), vastgestelde grenzen;
- e) vorderingen wegens betaalde en niet-gebruikte premiegedeelten.

3. Indien het bedrag van de verzekeringsuitkeringen of uitkeringen welke voortvloeien uit aanvaarde herverzekeringsvorderingen niet bekend is of indien er plaatsgevonden doch nog niet aangemelde schadegevallen bestaan, bestemmen de liquidators een bedrag voor de regeling van deze uitkeringen. Indien, na uitbetaling van de andere in artikel 18, lid 1, vermelde vorderingen het bedrag van de uitkeringen nog steeds niet bekend is of de schadegevallen nog steeds niet zijn aangemeld, kunnen de liquidators, in overeenstemming met de toezichhoudende autoriteit van de Lid-Staat van het hoofdkantoor of van de rechterlijke instanties van deze Staat na raadpleging van de toezichhoudende autoriteit, dit bedrag deponeren bij een te dien einde aangewezen administratiekantoor dat

tot taak heeft onder toezicht van deze autoriteiten tot regeling van de uitkeringen over te gaan, voor zover deze worden opgeëist binuen een door hen vast te stellen termijn.

4. De in lid 1 en lid 2 bedoelde schuldeisers kunnen, voor het eventueel onvoldaan gebleven gedeelte van hun vorderingen als niet-preferente schuldeisers opkomen bij de verdeling van de niet in de in artikel 2 omschreven registers ingeschreven activa.

5. Elk eventueel restbedrag van één der boedels, alsmede elk bedrag dat krachtens lid 3 is toevertrouwd aan het administratiekantoor en dat niet binnen de vastgestelde termijn is opgeëist, wordt bij de niet-ingeschreven activa gevoegd.

Artikel 20

1. Deze titel is niet van toepassing op de voldoening van andere vorderingen dan de in artikel 18, lid 1, vermelde, noch op de realisering en verdeling van niet in de in artikel 2 omschreven registers ingeschreven activa.

2. Bij gebreke van een specifieke bepaling in deze titel vindt de bijzondere verplichte liquidatie van ondernemingen waarop deze richtlijn van toepassing is plaats volgens de bepalingen van het recht van de Lid-Staat van het hoofdkantoor.

TITEL IV

Niet-communautaire ondernemingen

Artikel 21

1. Onder voorbehoud van de volgende bepalingen zijn de voorschriften van deze richtlijn van toepassing op agentschappen of bijkantoren die zijn gevestigd op het grondgebied van een Lid-Staat en behoren tot ondernemingen waarvan het hoofdkantoor buiten de Gemeenschap is gevestigd.

2. Voor de toepassing van de bepalingen van titel II op de in lid 1 bedoelde instellingen, wordt onder „toezichthoudende autoriteit van de Lid-Staat van het hoofdkantoor” de autoriteit verstaan die de in artikel 23 van de Eerste coördinatierichtlijn schadeverzekering of artikel 27 van de Eerste coördinatierichtlijn levensverzekering bedoelde vergunning heeft afgegeven en onder „Lid-Staat van het hoofdkantoor”, de overeenkomstige Lid-Staat.

3. De bijzondere verplichte liquidatie van een agentschap of een bijkantoor van een onderneming waarvan het hoofdkantoor is gevestigd buiten de Gemeenschap, wordt uitgesproken hetzij door de toezichthoudende autoriteit van de Lid-Staat die de vergunning heeft ingetrokken, hetzij door de gerechtelijke instanties van deze

Staat na advies of op verzoek van deze autoriteit. Indien artikel 26 van de Eerste coördinatierichtlijn schadeverzekering of artikel 30 van de Eerste coördinatierichtlijn levensverzekering van toepassing is, wordt de bijzondere verplichte liquidatie uitgesproken hetzij door de toezichthoudende autoriteit van de Lid-Staat die belast is met de controle van de solvabiliteitsmarge hetzij door de gerechtelijke instanties van deze Staat na advies of op verzoek van deze autoriteit.

4. Voor de toepassing van de bepalingen van titel III wordt verstaan onder „toezichthoudende autoriteit van de Lid-Staat van het hoofdkantoor” de toezichthoudende autoriteit bedoeld in lid 3 en onder „Lid-Staat van het hoofdkantoor”, de overeenkomstige Lid-Staat.

5. Onverminderd artikel 27, tweede alinea, van de Eerste coördinatierichtlijn schadeverzekering en artikel 31, lid 2, tweede alinea, van de Eerste coördinatierichtlijn levensverzekering stelt de toezichthoudende autoriteit van een Lid-Staat op het grondgebied waarvan een niet-communautaire onderneming een agentschap of bijkantoor heeft, de toezichthoudende autoriteiten van de andere Lid-Staten op het grondgebied waarvan de onderneming is gevestigd, in kennis van de saneringsmaatregelen die zij voornemens is te treffen in het kader van de artikelen 20 en 27, respectievelijk de artikelen 24 en 31 van de Eerste coördinatierichtlijnen schadeverzekering en levensverzekering, met het oog op medewerking bij de uitvoering van deze maatregelen.

6. De inleiding van de verplichte liquidatie of de intrekking van de vergunning van het hoofdkantoor heeft noodzakelijkerwijs de intrekking van de door de Lid-Staten aan de agentschappen of bijkantoren van de betrokken onderneming verleende vergunningen ten gevolge.

7. Onverminderd de toepassing van lid 6, leidt de gewone verplichte liquidatie van een op het grondgebied van een Lid-Staat gevestigd agentschap of bijkantoor niet tot de gewone verplichte liquidatie van op het grondgebied van andere Lid-Staten gevestigde agentschappen of bijkantoren.

TITEL V

Slotbepalingen

Artikel 22

De Lid-Staten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen uiterlijk op . . . in werking treden om aan deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

Artikel 23

Deze richtlijn is gericht tot de Lid-Staten.

Gewijzigd voorstel voor een verordening (EEG) van de Raad houdende opening, voor 1987, voor een autonoom en uitzonderlijk tariefcontingent voor de invoer van vers, gekoeld of bevroren rundvlees van hoge kwaliteit van de posten 02.01 A II a) en 02.01 A II b) van het gemeenschappelijk douanetarief (*)

COM(87) 65 def.

(Door de Commissie overeenkomstig artikel 149, lid 2, van het Verdrag ingediend op 19 februari 1987)

(87/C 71/06)

In de eerste overweging en in artikel 1, lid 1, wordt het cijfer „12 000 ton” vervangen door „8 000 ton”.

(*) PB nr. C 12 van 16. 1. 1987, blz. 2.

Voorstel voor een richtlijn van de Raad tot wijziging van Richtlijn 83/189/EEG betreffende een informatieprocedure op het gebied van normen en technische voorschriften

COM(87) 52 def.

(Door de Commissie ingediend op 20 februari 1987)

(87/C 71/07)

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op de artikelen 100 en 213,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europese Parlement,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité,

Overwegende dat bij de toepassing van Richtlijn 83/189/EEG van de Raad (*) de wenselijkheid van een aantal wijzigingen is gebleken ter verhoging van de doelmatigheid van de richtlijn als hulpmiddel ter bevordering van het vrije verkeer van goederen binnen de Gemeenschap door het voorkomen van nieuwe belemmeringen;

Overwegende dat het wenselijk is dat het bij artikel 5 van Richtlijn 83/189/EEG ingestelde Permanent Comité wordt geraadpleegd over ontwerp-opdrachten tot normalisatie in de zin van artikel 6, lid 3, van de richtlijn;

Overwegende dat het gewenst is te voorkomen dat de invoering van nationale maatregelen de aanneming door de Raad van door de Commissie op hetzelfde gebied ingediende richtlijnen in gevaar brengt; dat het hiertoe noodzakelijk is een tijdelijke status-quo-regeling van

twaalf maanden in te stellen welke ingaat op het tijdstip waarop de voorstellen van de Commissie worden ingediend en gedurende welke periode de Lid-Staten geen technische voorschriften op dat gebied zullen goedkeuren,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

Richtlijn 83/189/EEG wordt als volgt gewijzigd:

1. Punt 7 van artikel 1 wordt als volgt gelezen:

„7. *Produkt*: produkten die industrieel worden vervaardigd, met uitzondering van landbouwprodukten in de zin van artikel 38, lid 1, en bijlage II van het Verdrag.”.

2. Aan lid 4 van artikel 6 wordt een punt e) toegevoegd luidende als volgt:

„e) over de ontwerp-opdrachten tot normalisatie in de zin van lid 3, eerste streepje”.

3. Artikel 9 wordt als volgt gewijzigd:

a) in lid 1 wordt voor „Onverminderd lid 2” gelezen: „Onverminderd lid 2 en lid 2 bis”.

(*) PB nr. L 109 van 26. 4. 1983, blz. 8.

b) Het volgende lid wordt ingevoegd:
 „2 bis. De Lid-Staten keuren geen technische voorschriften goed die betrekking hebben op een onderwerp waarvoor de Commissie bij de Raad een richtlijnvoorstel heeft ingediend en zulks gedurende een termijn van twaalf maanden gerekend vanaf het tijdstip van de indiening van dat voorstel. Indien de Commissie vaststelt dat een mededeling zoals bedoeld in artikel 8, lid 1, betrekking heeft op een onderwerp waarop een dergelijk richtlijnvoorstel van toepassing is, dan stelt zij binnen drie maanden na die mededeling de betrokken Lid-Staat in kennis van deze vaststelling. Deze bepalingen gelden niet voor een Lid-Staat indien deze, na de in artikel 8, lid 1, bedoelde mededeling, reeds verplicht is om de goedkeuring van het ontwerp van technisch voorschrift krachtens lid 2 uit te stellen.”

c) In lid 3 worden de woorden „De leden 1 en 2” vervangen door de woorden „De leden 1, 2 en 2 bis”.

Artikel 2

1. De Lid-Staten treffen de nodige maatregelen om uiterlijk op 1 januari 1988 aan deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

2. De Lid-Staten delen de Commissie de tekst van alle belangrijke bepalingen van intern recht mede, die zij op het onder deze richtlijn vallende gebied vaststellen.

Artikel 3

Deze richtlijn is gericht tot de Lid-Staten.

Voorstel voor een richtlijn van de Raad betreffende een informatieprocedure op het gebied van normen en technische voorschriften voor landbouwprodukten

COM(87) 52 def.

(Door de Commissie ingediend op 20 februari 1987)

(87/C 71/08)

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op artikel 43,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europese Parlement,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité,

Overwegende dat Richtlijn 83/189/EEG van de Raad (¹), gewijzigd bij Richtlijn .../EEG, voorziet in een informatieprocedure op het gebied van de normen en technische voorschriften voor een groot aantal andere produkten dan landbouwprodukten;

Overwegende dat de nationale normen en voorschriften voor landbouwprodukten eveneens belemmeringen voor het vrije verkeer van deze produkten kunnen vormen; dat het, ten einde het ontstaan van dergelijke belemmeringen te voorkomen, wenselijk is ook voor de betrokken produkten een informatieprocedure op dit gebied vast te stellen;

Overwegende dat de procedure die is vastgesteld bij Richtlijn 83/189/EEG, gezien de opgedane ervaring, het meest geschikt lijkt; dat de werkingssfeer van die richtlijn derhalve dient te worden uitgebreid tot de in bijlage II van het Verdrag bedoelde produkten,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

Het bepaalde in Richtlijn 83/189/EEG geldt voor de produkten die worden bedoeld in bijlage II van het Verdrag behoudens hetgeen volgt:

1. In artikel 1, punt 1, geldt volgende definitie:

„1. *Technische specificatie*: specificatie die voorkomt in een document ter omschrijving van de vereiste kenmerken van een produkt, zoals productieomstandigheden, kwaliteitsniveaus of niveaus inzake gebruikseigenschappen, veiligheid of afmetingen, met inbegrip van de voorschriften inzake terminologie, symbolen, proefnemingen en proefnemingsmethoden, verpakking, het merken of etiketteren, zoals die op het produkt van toepassing zijn.”

2. In artikel 8, lid 1, tweede alinea, geldt de volgende tekst:

„De Commissie stelt de overige Lid-Staten onverwijld in kennis van het ontvangen ontwerp; zij kan dit tevens voor advies voorleggen aan het in artikel 5 van Richtlijn 83/189/EEG bedoelde Comité of aan het Comité dat bevoegd is op het betrokken gebied.”

(¹) PB nr. L 109 van 26. 4. 1983, blz. 8.

3. In artikel 9, lid 3, geldt de volgende tekst:

„De leden 1, 2, en 2 bis zijn niet van toepassing in die gevallen waarin een Lid-Staat om dringende redenen die verband houden met de bescherming van de gezondheid en het leven van personen, dieren of planten, of de veiligheid in zeer korte tijd technische voorschriften moet uitwerken om ze onmiddellijk daarop vast te stellen en zonder dat enige raadpleging mogelijk is. In de in artikel 8 bedoelde mededeling vermeldt deze Lid-Staat de gronden voor de urgentie van de maatregelen.”

Artikel 2

1. De Lid-Staten treffen de nodige maatregelen om uiterlijk op 1 januari 1988 aan deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

2. De Lid-Staten delen de Commissie de tekst van alle belangrijke bepalingen van intern recht mede, die zij op het onder deze richtlijn vallende gebied vaststellen.

Artikel 3

Deze richtlijn is gericht tot de Lid-Staten.

Voorstel voor een verordening (EEG) van de Raad tot toekenning van een bijkomend tijdvak voor de benutting van het bij Verordening (EEG) nr. 3495/86 geopende uitzonderlijke tariefcontingent voor de invoer van rundvlees van hoge kwaliteit

COM(87) 58 def.

(Door de Commissie ingediend op 24 februari 1987)

(87/C 71/09)

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op de artikelen 43 en 113,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europese Parlement,

Overwegende dat bij Verordening (EEG) nr. 3495/86 van de Raad⁽¹⁾ voor 1986 een autonoom en uitzonderlijk tariefcontingent is geopend voor de invoer van vers, gekoeld of bevroren rundvlees van hoge kwaliteit van de posten 02.01 A II a) en 02.01 A II b) van het gemeenschappelijk douanetarief; dat die verordening eerst op 18 november 1986 in werking is getreden; dat bijgevolg de periode om de betrokken invoer te doen plaatsvinden zeer kort was, waardoor het niet mogelijk was de voor bepaalde kwaliteiten vlees beschikbare hoeveelheden te gebruiken; dat bijgevolg voor deze kwaliteiten het tijdvak van de benutting van het contingent een bijkomend tijdvak behoeft, rekening houdende met name met het belang van de Gemeenschap om met de derde landen harmonieuze handelsbetrekkingen voort te zetten,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Voor de in artikel 1, onder c), van Verordening (EEG) nr. 3538/86 van de Commissie⁽²⁾ bedoelde hoeveelheden van 5 000 ton wordt aan het tijdvak voor benutting van het uitzonderlijke tariefcontingent voor de invoer van vers, gekoeld of bevroren rundvlees van hoge kwaliteit van de posten 02.01 A II a) en 02.01 A II b) van het gemeenschappelijk douanetarief, dat voor 1986 bij Verordening (EEG) nr. 3495/86 werd geopend, een bijkomend tijdvak gevoegd dat ingaat op de datum van inwerkingtreding van deze verordening tot het einde van de vierde maand volgende op haar inwerkingtreding.

Artikel 2

De uitvoeringsbepalingen voor deze verordening worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 27 van Verordening (EEG) nr. 805/68 van de Raad⁽³⁾.

Artikel 3

Deze verordening treedt in werking op de dag van haar bekendmaking in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke Lid-Staat.

⁽¹⁾ PB nr. L 323 van 18. 11. 1986, blz. 3.

⁽²⁾ PB nr. L 326 van 21. 11. 1986, blz. 21.

⁽³⁾ PB nr. L 148 van 28. 6. 1968, blz. 24.

COMMISSION OF THE EUROPEAN COMMUNITIES

HIGHER EDUCATION IN THE EUROPEAN COMMUNITY

Recognition of study abroad in the European Community

The findings of a survey of 'Joint Study Programmes' — prepared at the request of the Office
for Cooperation in Education for the Commission of the European Communities —

by Fritz Dalichow and Ulrich Teichler

Wissenschaftliches Zentrum
für Berufs- und Hochschulforschung
Gesamthochschule Kassel

100 pp.

Published in: English, French.

Catalogue number: CB-47-86-155-EN-C

ISBN: 92-825-6434-7

Price (excluding VAT) in Luxembourg:

IRL 6.80

UKL 6.10

USD 9.50

BFR 425

OFFICE FOR OFFICIAL PUBLICATIONS OF THE EUROPEAN COMMUNITIES
L-2985 Luxembourg

COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN

VIJFTIENDE VERSLAG OVER HET MEDEDINGINGSBELEID

Het Verslag over het mededingingsbeleid wordt jaarlijks door de Commissie van de Europese Gemeenschappen gepubliceerd ten einde te beantwoorden aan een door het Europese Parlement in zijn resolutie van 7 juni 1971 geuit verzoek. Dit verslag, dat bij het Algemeen Verslag over de werkzaamheden van de Gemeenschappen wordt gevoegd, is bedoeld om een overzicht te geven over het in het afgelopen jaar gevoerde mededingingsbeleid. Het eerste deel behandelt de toepassing van dit beleid in het algemeen. Het verslag gaat in het tweede deel over het mededingingsbeleid jegens de ondernemingen. Het derde deel bespreekt het mededingingsbeleid in verband met de steunmaatregelen van de staat ten aanzien van de ondernemingen. Deel vier tenslotte gaat over de ontwikkeling van de concentratie, de mededinging en het concurrentievermogen in de Gemeenschap.

276 blz.

Uitgave in: Deens, Duits, Engels, Frans, Grieks, Italiaans, Nederlands, Portugees, Spaans.

Catalogusnummer: CB-45-85-430-NL-C

ISBN: 92-825-6198-4

Vastgestelde prijzen in Luxemburg (exclusief BTW):

Fl. 28,—/Bfr. 500,—

BUREAU VOOR OFFICIËLE PUBLIKATIES DER EUROPESE GEMEENSCHAPPEN
L-2985 Luxemburg